

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 298

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 7 mai 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 39 din 7 februarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, dispoziții preluate în art. 44 al Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, precum și la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată.....	1-5		558. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută seria VAL 2 USD 2003	6-7
			559. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută seria VAL 1 PF USD 2003	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 39 din 7 februarie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, dispoziții preluate în art. 44 al Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, precum și la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

venit, text introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, precum și a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată.

Pe rol se află cauza, repusă pe rol, privind soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe

Excepția a fost ridicată în Dosarul nr. 688/2001 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ de Elena Cean, Virgil Firuleasa, Dumitru Gazetovici, Marin Popa, Netty Topală, Benedict Sârbu, Elena Hogeia, Cornel Bădoiu, Georgeta Firuleasa, Adriana Donciu, Clemansa Enache, Elena Osipenco, Eugenia Popa-Lohan, Raul Petrescu, Constanța Patrichi, Alexandrina Savin, Iulia Tâlvescu, Ovidiu Zărnescu, Ecaterina Vorobciuc, Maria

Roșu, Maria Nadia Hirsch, Maria Tipu, Dimitrie Popescu, Viorica Radu, Dimitrie Onică, Nicolaie Cioflec și Elena Tofan, iar în Dosarul nr. 548/2001 al Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ, de Elena Cean, Cornel Bădoiu, Nicoleta Kernbach, Georgeta Găinușe, Benedict Sârbu, Nicolaie Cioflec, Georgeta Firuleasa, Virgil Firuleasa, Adriana Donciu, Clemansa Enache, Dumitru Gazetovici, Viorica Radu, Marin Popa, Eugenia Popa-Lohan, Constanța Patrichi, Iulia Tâlvescu, Eleonora Moș, Tatiana Manu, Netty Topală, Nadia Hirsch, Sofia Cazacu, Dumitru Martinescu, Eugen Calomfirescu, Cornel Teodorescu, Toma Dobre, Nicolaie Popa, Constantin Popescu și Vasile Benea.

În ședința din 15 ianuarie 2002, când au avut loc dezbaterile, Curtea a dispus conexarea Dosarului nr. 207C/2001 la Dosarul nr. 141C/2001, care a fost primul înregistrat, constatând că între excepțiile de neconstituționalitate ridicate în cele două dosare există o strânsă legătură, urmând să se pronunțe prin decizia de față asupra celor două excepții de neconstituționalitate. În aceeași ședință Curtea a amânat pronunțarea pentru 22 ianuarie 2002, dată la care a dispus repunerea cauzei pe rol pentru data de 7 februarie 2002, având în vedere că în completul de 7 membri ai Curții, care a participat la dezbaterile în fond și la deliberare, nu s-a putut lua o decizie.

La apelul nominal se prezintă Dumitru Gazetovici, Eugen Calomfirescu, Elena Cean, Toma Dobre, Constanța Patrichi, Nicolaie Popa, Benedict Sârbu și Netty Topală, autori ai excepției, lipsind ceilalți autori, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Este, de asemenea, prezent Ministerul Finanțelor Publice, prin consilier juridic Nicoleta Neaguț, lipsind Guvernul României, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorii excepțiilor, prezenți la dezbateri, solicită admiterea acesteia, arătând că își mențin concluziile prezentate cu ocazia dezbaterilor în ședința publică din data de 15 ianuarie 2002. În susținere depun note scrise.

Reprezentantul Ministerului Finanțelor Publice solicită respingerea excepțiilor, invocând jurisprudența Curții, care s-a mai pronunțat în legătură cu constituționalitatea textelor de lege criticate.

Reprezentantul Ministerului Public, luând cuvântul pe fondul cauzei, pune concluzii de respingere a excepțiilor, arătând că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale. Astfel, art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, republicată, reglementează modul de calcul al pensiei magistraților, fără a cuprinde vreo prevedere referitoare la impozitarea acestor pensii. Pe de altă parte se arată că pensiile pentru celelalte categorii de salariați, cu excepția cadrelor militare, se stabilesc în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, acest sistem fiind organizat pe baza anumitor principii, printre care și cel al solidarității. Or, pentru magistrați, o parte din pensie se suportă de la bugetul de stat. Cu privire la dispozițiile art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 se arată că asupra constituționalității acestor dispoziții Curtea Constituțională s-a pronunțat prin deciziile nr. 173 din 23 mai 2001 și nr. 190 din 19 iunie 2001, statuând că ele nu contravin prevederilor constituționale. În concluzie solicită respingerea excepțiilor, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine modificarea jurisprudenței Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 martie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 688/2001, **Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, text introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit**, excepție ridicată de Elena Cean, Virgil Firuleasa, Dumitru Gazetovici, Marin Popa, Netty Topală, Benedict Sârbu, Elena Hogeia, Cornel Bădoiu, Georgeta Firuleasa, Adriana Donciu, Clemansa Enache, Elena Osipenco, Eugenia Popa-Lohan, Raul Petrescu, Constanța Patrichi, Alexandrina Savin, Iulia Tâlvescu, Ovidiu Zărnescu, Ecaterina Vorobciuc, Maria Roșu, Maria Nadia Hirsch, Maria Tipu, Dimitrie Popescu, Viorica Radu, Dimitrie Onică, Nicolaie Cioflec și Elena Tofan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin actele normative criticate „a fost abrogat art. 7 din Legea nr. 3/1977, precum și art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, în care se menționa că «nu sunt impozabile pensiile de orice fel» (art. 5 lit. d)“. În opinia autorilor excepției este „inadmisibil ca în privința pensiilor convenite pensionarilor să se aplice dubla impozitare“, întrucât se încalcă dispozițiile art. 53 alin. (1) din Constituție, conform cărora „cetățenii au obligația să contribuie prin impozite și prin taxe la cheltuieli publice pe baza principiului «așezării juste a sarcinilor fiscale»“, iar alin. 3 al aceluiași text constituțional prevede că „orice alte prestații sunt interzise [...]“. Un alt argument privind neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate, invocat de autorii excepției, se referă la faptul că, „din punctul de vedere al magistraților, Guvernul nu avea competența să modifice o lege organică, respectiv Legea nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească, deoarece singurul organ competent este Parlamentul României (art. 72 alin. (3) lit. h)“.

De asemenea, prin Încheierea din 19 aprilie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 548/2001, **Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, text introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, precum și a dispozițiilor art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată**, excepție ridicată de Elena Cean, Cornel Bădoiu, Nicoleta Kernbach, Georgeta Găinușe, Benedict Sârbu, Nicolaie Cioflec, Georgeta Firuleasa, Virgil Firuleasa, Adriana Donciu, Clemansa Enache, Dumitru Gazetovici, Viorica Radu, Marin Popa, Eugenia Popa-Lohan, Constanța Patrichi, Iulia Tâlvescu, Eleonora Moș, Tatiana Manu, Netty Topală, Nadia Hirsch, Sofia Cazacu, Dumitru Martinescu, Eugen Calomfirescu, Cornel Teodorescu, Toma Dobre, Nicolaie Popa, Constantin Popescu și Vasile Benea.

În motivarea acestei excepții de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, text introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, potrivit cărora sunt impozitate toate pensiile, creează o situație discriminatorie între pensiile magistraților și celelalte pensii

din sistemul asigurărilor sociale de stat, datorită modului de calcul al acestora. Astfel, în timp ce, potrivit prevederilor art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, republicată, pensiile de serviciu ale magistraților se stabilesc în funcție de venitul net, celelalte pensii din sistemul asigurărilor sociale de stat se stabilesc în raport cu venitul brut realizat. Se consideră astfel, în opinia autorilor excepțiilor, că se încalcă prevederile art. 43 alin. (2), art. 49 și 53 din Constituție.

Un alt argument privind neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate, invocat de autorii excepției, se referă la faptul că „Modul în care a fost modificată Legea nr. 92/1992, prin dispozițiile luate de Guvern, constituie o flagrantă încălcare a unei legi organice cum este legea de organizare judecătorească”.

Exprimându-și opinia, Curtea Supremă de Justiție – Secția de contencios administrativ, consideră că excepția nu este întemeiată, ambele acte normative „fiind în acord cu prevederile Constituției”; **Curtea de Apel București – Secția de contencios administrativ**, consideră că excepția este întemeiată, textele criticate contravenind dispozițiilor art. 138, 49 și art. 53 alin. (3) din Constituție. Se mai arată că Legea nr. 92/1992 este o lege organică ce nu putea fi modificată decât tot printr-o lege organică, „întrucât în materia legilor organice nu există delegare legislativă potrivit art. 114 din Constituție”.

Guvernul consideră neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate, arătând, în esență, pe de o parte, că „prevederile ce reglementează regimul de impunere a pensiilor nu vin în contradicție cu dispozițiile constituționale ale art. 53 alin. (1), incidente în materie și care stabilesc: *«Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice»*, Constituția nefăcând diferențieri din punct de vedere al subiecților impozabili, între salariați și pensionari”. Pe de altă parte, se arată că art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 nu contravine textelor constituționale invocate, „ci reglementează, la nivel de lege, conținutul și limitele acestui tip de drept, ceea ce nu poate fi considerat ca un argument de neconstituționalitate”.

Potrivit punctului de vedere al Guvernului „Nici susținerile de principiu privind neconstituționalitatea actelor normative emise de Guvern în temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție nu pot fi primite, întrucât Constituția României nu conține dispoziții exprese interdictive privind modificarea, completarea sau abrogarea totală sau parțială printr-o ordonanță de urgență a unei legi organice, iar abilitarea Guvernului de a emite astfel de reglementări este dată de însăși Constituția României, potrivit art. 114 alin. (4)”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Obiectul celor două excepții de neconstituționalitate conexe, așa cum rezultă din încheierile de sesizare,

precum și din concluziile scrise depuse la cele două instanțe, îl constituie dispozițiile art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, text introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, precum și dispozițiile art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, dispoziții ce au următoarea redactare:

— Art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999: *„(1) Este impozabilă totalitatea veniturilor nete, încasate cu titlu de pensie de către contribuabili, plătite atât din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurare socială, cât și cele primite cu titlu de pensie finanțată de la bugetul de stat, potrivit legii, pentru partea care depășește suma de 2.000.000 lei pe lună.*

(2) Venitul net din pensie reprezintă diferența dintre venitul brut din pensie și contribuția pentru asigurările sociale de sănătate.

(3) Venitul brut din pensie reprezintă sumele plătite cu titlu de pensii de asigurări sociale de stat și, după caz, pensii plătite din bugetul de stat, pensii suplimentare inclusiv majorarea acordată pentru asigurări sociale de sănătate.

(4) Venitul impozabil lunar din pensii se determină prin deducerea din suma veniturilor nete din pensii calculate potrivit alin. (2) a unei sume fixe neimpozabile lunare de 2.000.000 lei.”;

— Art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, republicată: *„Magistrații cu o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratură beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din venitul net realizat din salariul de bază, sporul pentru vechime în muncă și sporul de stabilitate în magistratură, avute la data pensionării.”*

Textele constituționale invocate în motivarea excepției sunt următoarele:

— Art. 43 alin. (2): *„Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asistență socială prevăzute de lege.”;*

— Art. 49: *(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”;

— Art. 53: *„(1) Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice.*

(2) Sistemul legal de impunere trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

(3) Orice alte prestații sunt interzise, în afara celor stabilite prin lege, în situații excepționale.”;

— Art. 114 alin. (1): *„Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.”*

I. Analizând criticile de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, text introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, Curtea constată că art. 85 din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, abrogă expres, începând cu data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001, respectiv la data de 1 ianuarie 2002, atât Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, cât și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000.

Cu privire la soluționarea excepției de neconstituționalitate a unei dispoziții legale modificate ulterior ridicării excepției, prin Decizia Plenumului nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, Curtea Constituțională a statuat că în cazul în care după invocarea unei excepții în fața instanțelor judecătorești prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale în noua sa redactare numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Curtea constată că, în esență, textul art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 a fost preluat de art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001, cu excepția plafonului de la care urmează a fi impozitate pensiile, textul respectiv având următorul cuprins: „(1) Este impozabilă totalitatea veniturilor nete, încasate cu titlu de pensie de către contribuabili, plătite atât din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurare socială, cât și cele primite cu titlu de pensie finanțată de la bugetul de stat, potrivit legii, pentru partea care depășește suma de 5.000.000 lei pe lună.

(2) Venitul net din pensie reprezintă diferența dintre venitul brut din pensie și contribuția pentru asigurările sociale de sănătate.

(3) Venitul brut din pensie reprezintă sumele plătite cu titlu de pensii de asigurări sociale de stat și, după caz, pensii plătite din bugetul de stat, pensii suplimentare inclusiv majorarea acordată pentru asigurări sociale de sănătate.

(4) Venitul impozabil lunar din pensii se determină prin deducerea din suma veniturilor nete din pensii, calculate potrivit alin. (2), a unei sume fixe neimpozabile lunare de 5.000.000 lei.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, în raport cu redactarea cuprinsă în Ordonanța Guvernului nr. 7/2001, Curtea constată că soluția legislativă criticată de autorii excepției, și anume impozitarea pensiilor, este menținută. Prin urmare Curtea va analiza constituționalitatea dispozițiilor art. 44 din această ordonanță în vigoare.

Asupra soluției legislative criticate, cuprinsă inițial în dispozițiile art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, text introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 190 din 19 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 14 septembrie 2001, prin Decizia nr. 173 din 23 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 24 august 2001, și prin Decizia nr. 251 din 18 septembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 24 ianuarie 2002. Prin deciziile pronunțate Curtea Constituțională a stabilit că aceste dispoziții legale sunt constituționale și a respins excepțiile ridicate.

Astfel, în considerentele Deciziei nr. 251/2001 Curtea a reținut că art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 nu se referă la impozitarea pensiilor magistraților, ci la impozitarea tuturor categoriilor de venituri nete încasate cu titlu

de pensie, conform Legii fundamentale care consacră obligația cetățenească de a contribui la constituirea fondurilor bănești. Ca atare, dispozițiile constituționale cuprinse la art. 53 alin. (1) prevăd că „Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice“, iar cele cuprinse la art. 138 alin. (1) prevăd că „Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege“. În aceeași decizie Curtea a mai stabilit că sumele reținute din salarii cu titlu de contribuție și culese la fondul asigurărilor sociale nu rămân în proprietatea contribuabililor, ci ele intră în buget și se redistribuie, potrivit legii, persoanelor îndreptățite, sub formă de pensii sau de ajutoare sociale. Această opțiune a legiuitorului își găsește fundamentul constituțional în dispozițiile art. 1 alin. (3), care proclamă statul român ca *stat social*, cu toate obligațiile ce îi revin acestuia în privința asigurării unui *traie decent* tuturor categoriilor sociale. Impozitarea de către legiuitor a pensiilor mai mari de 2.000.000 lei constituie, în lumina acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, o măsură socială prin care se majorează bugetul public național, care, potrivit art. 137 alin. (1) din Constituție, cuprinde printre altele și bugetul asigurărilor sociale de stat.

Soluția adoptată și considerentele avute în vedere în această decizie sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții. Aceasta cu atât mai mult cu cât în prezent plafonul de la care pensiile sunt impozitate a fost ridicat de la 2.000.000 lei la 5.000.000 lei, ceea ce, în mod evident, este în favoarea tuturor pensionarilor, inclusiv a foștilor magistrați.

II. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, Curtea constată că la data ridicării excepției (19 aprilie 2001) textul acestui articol avea următoarea redactare, ca urmare a modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113 din 29 iunie 2000: „Magistrații cu o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratură beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din câștigul salarial net lunar rezultat din salariul de bază, sporul pentru vechime în muncă, sporul pentru stabilitate, precum și din alte sporuri și indemnizații cu caracter permanent avute la data pensionării, din care s-au dedus sumele prevăzute de lege de reglementările legale privind impozitul pe salarii“.

Ulterior, prin Legea nr. 355 din 10 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 12 iulie 2001, a fost respinsă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2000, astfel că textul art. 101 alin. 3 în vigoare are următorul cuprins: „Magistrații cu o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratură beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din venitul net realizat din salariul de bază, sporul pentru vechime în muncă și sporul de stabilitate în magistratură, avute la data pensionării“.

Curtea constată că soluția legislativă criticată de autorii excepției, și anume modul de calcul al pensiilor magistraților, prin luarea în considerare a salariului net, este menținută. Prin urmare Curtea va analiza constituționalitatea dispozițiilor art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, republicată, în vigoare, fără modificările aduse de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2000.

Autorii excepției critică acest text pe motiv că Legea nr. 92/1992 este o lege organică ce nu putea fi modificată decât tot printr-o lege organică, „întrucât în materia legilor organice nu există delegare legislativă potrivit art. 114 din Constituție”.

Curtea constată că această critică de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul art. 114 alin. (1), care reglementează delegarea legislativă prin abilitarea Guvernului de către Parlament prin lege specială de a emite ordonanțe, nefiind relevant în cauză. Aceasta deoarece, pe de o parte, prin Legea nr. 355 din 10 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 12 iulie 2001, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2000, care modificase textul art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, a fost respinsă. Pe de altă parte, critica de neconstituționalitate nu ar putea fi primită nici în ipoteza în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2000 ar fi fost menținută în vigoare. Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa, de exemplu în Decizia nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000, și în Decizia nr. 102 din 6 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, că prin ordonanțe de urgență se poate reglementa chiar și în domeniul legilor organice, restricția prevăzută la art. 114 alin. (1) din Constituție nefiind aplicabilă decât în cazul ordonanțelor emise în temeiul unei legi speciale de abilitare.

Autorii excepției mai susțin că se creează o situație discriminatorie între pensiile magistraților și celelalte pensii din sistemul asigurărilor sociale de stat datorită modului de calcul al acestora. Astfel, potrivit prevederilor art. 103

alin. 1 din Legea nr. 92/1992, republicată, pensiile de serviciu ale magistraților se stabilesc în funcție de venitul net, iar celelalte pensii din sistemul asigurărilor sociale de stat se stabilesc în raport cu venitul brut realizat.

Curtea constată că aceste critici sunt neîntemeiate, întrucât art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, republicată, reglementează condițiile de acordare a pensiilor de serviciu pentru magistrați, precum și modul de calcul al acestora, fără să facă nici un fel de referire la impozitarea acestora. Curtea reține, de asemenea, că reglementarea modului de calcul al pensiei, determinarea categoriilor de venituri supuse impozitării și a condițiilor de impozitare intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Pe de altă parte, reglementarea diferită a modului de calcul al pensiilor de serviciu ale magistraților este justificată obiectiv și rațional, ținându-se seama că aceste pensii de serviciu reprezintă o categorie specială de pensii, care se deosebește esențial, inclusiv prin modul de calcul și prin quantum, de pensia reglementată prin Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

De altfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, republicată, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 81 din 25 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 15 august 2000, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale.

Atât considerentele, cât și soluția pronunțată în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, dispoziții preluate în art. 44 al Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, excepție ridicată de Elena Cean, Virgil Firuleasa, Dumitru Gazetovici, Marin Popa, Netty Topală, Benedict Sârbu, Elena Hoge, Cornel Bădoiu, Georgeta Firuleasa, Adriana Donciu, Clemansa Enache, Elena Osipenco, Eugenia Popa-Lohan, Raul Petrescu, Constanța Patrichi, Alexandrina Savin, Iulia Tâlvescu, Ovidiu Zărnescu, Ecaterina Vorobciuc, Maria Roșu, Maria Nadia Hirsch, Maria Tipu, Dimitrie Popescu, Viorica Radu, Dimitrie Onică, Nicolaie Cioflec și Elena Tofan în Dosarul nr. 688/2001 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, dispoziții preluate în art. 44 al Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, precum și ale art. 103 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, excepție ridicată de Elena Cean, Cornel Bădoiu, Nicoleta Kernbach, Georgeta Găinușe, Benedict Sârbu, Nicolaie Cioflec, Georgeta Firuleasa, Virgil Firuleasa, Adriana Donciu, Clemansa Enache, Dumitru Gazetovici, Viorica Radu, Marin Popa, Eugenia Popa-Lohan, Constanța Patrichi, Iulia Tâlvescu, Eleonora Moș, Tatiana Manu, Netty Topală, Nadia Hirsch, Sofia Cazacu, Dumitru Martinescu, Eugen Calomfirescu, Cornel Teodorescu, Toma Dobre, Nicolaie Popa, Constantin Popescu și Vasile Benea în Dosarul nr. 548/2001 al Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 februarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută seria VAL 2 USD 2003

Ministrul finanțelor publice,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările ulterioare,
având în vedere prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999, ale art. 30 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale Ordonanței Guvernului nr. 131/1998 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 66/1997 privind regimul investițiilor străine în România, realizate prin cumpărarea de titluri de stat,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Ministerul Finanțelor Publice anunță lansarea unei emisiuni de certificate de trezorerie cu dobândă în valută seria VAL 2 USD 2003, în sumă de 150.000.000 dolari S.U.A., cu următoarele caracteristici:

Seria	Perioada de subscriere	Data emisiunii (data la care începe calculul dobânzii, inclusiv)	Numărul de zile până la scadență	Data scadenței (data la care încetează calculul dobânzii, exclusiv)
VAL 2 USD 2003	22 mai — 23 mai 2002	28 mai 2002	364	27 mai 2003

Art. 2. — În funcție de necesitățile de finanțare Ministerul Finanțelor Publice își rezervă dreptul de a majora sau micșora valoarea anunțată a emisiunii.

După închiderea subscrierii, dar în aceeași zi, intermediarii autorizați vor fi informați asupra acceptării sau neacceptării, totale sau parțiale, a cererilor depuse.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu dobândă în valută este de 10.000 dolari S.U.A. cu multiplii aferenți.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu dobândă în valută se pun în vânzare la valoarea nominală, în formă dematerializată.

Art. 5. — Metoda de vânzare este subscripția publică, certificatele de trezorerie cu dobândă în valută putând fi cumpărate de către intermediarii autorizați pe piața titlurilor de stat, care pot subscrie în nume și în cont propriu, precum și în nume propriu și în contul clienților lor, persoane juridice rezidente și/sau nerezidente în România.

Cererile de subscriere se depun de către intermediarii autorizați pe piața titlurilor de stat la Banca Națională a României, în perioada 22 mai — 23 mai 2002, până la ora 12,00 a ultimei zile din perioada de subscriere.

Art. 6. — Adjudecarea emisiunilor de certificate de trezorerie cu dobândă în valută se va face în conformitate cu reglementările în vigoare privind operațiunile cu titluri de stat.

Art. 7. — Rata dobânzii este de 5% pe an.

Dobânda se va plăti la scadență prin creditarea conturilor de corespondent în dolari S.U.A. ale intermediarilor autorizați pe piața titlurilor de stat, comunicate oficial de către aceștia Băncii Naționale a României.

Dobânda se va determina conform formulei:

$$D = \frac{N \times r \times z}{360},$$

în care:

D = valoarea dobânzii;

N = valoarea nominală totală a certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută deținute;

r = rata dobânzii;

z = numărul de zile pentru care se calculează dobânda.

Pentru respectarea perioadelor de deținere de către Ministerul Finanțelor Publice a contravalorii certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută emise, de 364 de zile, în situația în care datele decontării sau datele scadenței capitalului și dobânzii sunt zile nelucrătoare pentru ROL sau USD, plățile se vor face în ziua lucrătoare imediat următoare, fără obligarea la dobânzi moratorii.

Art. 8. — Plata certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută se va efectua la data emisiunii, prin transferarea de către intermediarul autorizat în contul de dolari S.U.A. al Băncii Naționale a României, deschis la Federal Reserve Bank of New York, New York, a sumei reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută adjudecate.

În caz contrar pentru întreaga perioadă de întârziere se va plăti o dobândă de penalizare la nivelul ratei dobânzii de emisiune plus 2 puncte procentuale.

Art. 9. — Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută se va efectua la scadență, conform datei prevăzute în tabelul prezentat la art. 1, prin creditarea

conturilor corespondente în dolari S.U.A. ale intermediarilor autorizați, comunicate oficial Băncii Naționale a României cu cel puțin două zile lucrătoare anterioare datei scadenței, cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută exprimate în dolari S.U.A., inclusiv dobânda aferentă acestora.

Art. 10. — Nu sunt admise răscumpărările în avans.

Art. 11. — Certificatele de trezorerie cu dobândă în valută sunt negociabile pe piața secundară, tranzacționarea acestora efectuându-se prin intermediarii autorizați pe piața titlurilor de stat. Proprietatea acestora va fi înregistrată la

Banca Națională a României, iar orice schimbare a titularului dreptului de proprietate va fi anunțată acesteia conform reglementărilor în vigoare privind operațiunile cu titluri de stat.

Art. 12. — Tranzacționarea certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută pe piața secundară nu va fi permisă în ultimele două zile lucrătoare anterioare datei scadenței.

Art. 13. — Regimul fiscal al certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 29 aprilie 2002.
Nr. 558.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută seria VAL 1 PF USD 2003

Ministrul finanțelor publice,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările ulterioare,

având în vedere prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999, ale art. 30 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale Ordonanței Guvernului nr. 131/1998 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 66/1997 privind regimul investițiilor străine în România, realizate prin cumpărarea de titluri de stat, emite următorul ordin:

Art. 1. — Ministerul Finanțelor Publice anunță lansarea unei emisiuni de certificate de trezorerie cu dobândă în valută seria VAL 1 PF USD 2003, în sumă de 50.000.000 dolari S.U.A., cu următoarele caracteristici:

Seria	Perioada de subscriere	Data emisiunii (data la care începe calculul dobânzii, inclusiv)	Numărul de zile până la scadență	Data scadenței (data la care încetează calculul dobânzii, exclusiv)
VAL 1 PF USD 2003	13 mai — 16 mai 2002	21 mai 2002	364	20 mai 2003

În funcție de necesitățile de finanțare Ministerul Finanțelor Publice își rezervă dreptul ca valorile împrumutate să fie majorate.

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu dobândă în valută este de 1.000 dolari S.U.A. cu multipli aferenți.

Art. 3. — Certificatele de trezorerie cu dobândă în valută se pun în vânzare la valoarea nominală, în formă dematerializată.

Art. 4. — Metoda de vânzare este subscripția publică, certificatele de trezorerie cu dobândă în valută putând fi cumpărate de persoane fizice rezidente și/sau nerezidente în România prin intermediarii autorizați pe piața titlurilor de stat.

Pentru operațiunile derulate cu clienții intermediarii autorizați pot practica în raporturile directe cu aceștia comisioane proprii.

Pentru certificatele de trezorerie cu dobândă în valută adjudecate calitatea de proprietar al titlurilor va fi recunoscută prin extrasul de cont eliberat de Banca Națională a României, extras ce va fi înmănat deținătorilor înregistrați de către intermediarii autorizați prin care s-a efectuat subscrierea.

Cererile de subscriere se depun de către intermediarii autorizați pe piața titlurilor de stat la Banca Națională a României, în perioada 13 mai — 16 mai 2002, până la ora 12,00 a ultimei zile din perioada de subscriere.

Art. 5. — Adjudecarea emisiunilor de certificate de trezorerie cu dobândă în valută se va face în conformitate cu reglementările în vigoare privind operațiunile cu titluri de stat.

Art. 6. — Rata dobânzii este de 5% pe an, iar dobânda se va determina conform formulei:

$$D = \frac{N \times r \times z}{360},$$

în care:

D = valoarea dobânzii;

N = valoarea nominală totală a certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută deținute;

r = rata dobânzii;

z = numărul de zile pentru care se calculează dobânda.

Plata dobânzii se va face la data scadenței (data încetării calculului dobânzii) menționată în tabelul prevăzut la art. 1.

Art. 7. — Pentru respectarea perioadei de deținere de către Ministerul Finanțelor Publice a contravalorii certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută emise, de 364 de zile, în situația în care data decontării sau data scadenței capitalului și dobânzii sunt zile nelucrătoare în România sau în străinătate, plățile se vor face în ziua lucrătoare imediat următoare, fără obligarea la dobânzi moratorii.

Art. 8. — Plata certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută se va efectua la data emisiunii, prin transferarea de către intermediarul autorizat în contul de dolari S.U.A. al Băncii Naționale a României, deschis la Federal Reserve Bank of New York, New York, a sumei reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută adjudecate.

În caz contrar pentru întreaga perioadă de întârziere se va plăti o dobândă de penalizare la nivelul ratei dobânzii de emisiune plus 2 puncte procentuale.

Art. 9. — Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută se va efectua la scadență, conform datei prevăzute în tabelul prezentat la art. 1, prin creditarea conturilor corespondente în dolari S.U.A. ale intermediarilor autorizați, comunicate oficial Băncii Naționale a României cu cel puțin două zile lucrătoare anterioare datei scadenței, cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută exprimate în dolari S.U.A., inclusiv dobânda aferentă acestora.

Nu sunt admise răscumpărările în avans.

Art. 10. — În cazul în care deținătorul înregistrat nu își poate exercita drepturile, plata se poate efectua imputerniciților legali ai acestuia, pe bază de procură notarială, sau, în caz de deces, moștenitorilor legali, pe baza și în limitele stabilite prin certificatul de moștenitor, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 11. — Certificatele de trezorerie cu dobândă în valută sunt negociabile pe piața secundară, tranzacționarea acestora efectuându-se prin intermediarii autorizați pe piața titlurilor de stat. Proprietatea acestora va fi înregistrată la Banca Națională a României, iar orice schimbare a titularului dreptului de proprietate va fi anunțată acesteia conform reglementărilor în vigoare privind operațiunile cu titluri de stat.

Art. 12. — Tranzacționarea certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută pe piața secundară nu va fi permisă în ultimele două zile lucrătoare anterioare datei scadenței.

Art. 13. — Regimul fiscal al certificatelor de trezorerie cu dobândă în valută prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 29 aprilie 2002.
Nr. 559.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
